

ለሰለጠኑ እግዚአብሔር መልስ አለው

እግዚአብሔርን መታዘዝ እንዳለበት ስላወቀ ነው

ሕዝቄል ለ430 ቀናት በአደባባይ ታሥር በተኛባቸው ቀናት መናገር ቢፈቀድለት “ሕዝቄል እዚህ ምን ታደርጋለህ? ለምን ትተኛለህ በአደባባይ?” የሚል ጥያቄ ቢቀርብለት፤ የሚመልሰው መልስ “እግዚአብሔር እዚህ ሁን ብሎ ስለ አለኝ ብቻ ነው” የሚል መልስ እንደሚሆን እንገምታለን። ይህን የመሰለ ትዕዛዝ ተቀብሎ መፈጸም ለሕዝቄል ቀላል አልነበረም። የታዘዘውን ትዕዛዝ እንዲፈጸም ያስቻለው ኃይል እግዚአብሔር ለሕዝቄል እንዲያደርግ የሰጠው ትዕዛዝ ያን የመሰለ መሆኑን ስለ አወቀ ብቻ ነው። አሳያሲ በእሥራኤል ሕዝብ ፊት ቆሞ በተለይ በምዕራፍ 53 ላይ የተጻፈውን ትንቢት በታላቅ ድምጽ ሲተነብይ እግዚአብሔርን እንዳከበረውና ለክብሩ እንደቆመ በዚያው ልክ ሕዝቄልም እግዚአብሔር በነገረው መሠረት ለ430 ቀናት ምንም ሳይናገር በአደባባይ በመተኛቱ እግዚአብሔርን አክብሮታል።

እግዚአብሔር ለሁላችንም ዓላማ አለው። ያንን ዓላማ ለመፈጸም የሚችለው እኛ ታዛዦች የሆንን እንደ ሆነ ብቻ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ማንንም አስገድዶ ምንም ማድረግ አይፈልግም። ይህ የእርሱ ባህሪ ነው። በሕይወታችን ያቀደውን ዓላማ ለመፈጸም “ይህን ያን አድርጉ” ይለናል። እንደናደርግ የሚጠይቀን ነገር የሁላችንም አንድ ዓይነት አይደለም። ፍጹም ይለያያል። እንደናደርግ የሚፈልገው እኛን ደስ ያለንና የመረጥነውን ሥራ ሳይሆን እርሱ የመረጠውን ጥሩ አድርገን እንሠራለን ብሎ የሚያስበውን ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሚመለከተው ምን ያህል ትልቅ በሰው ዓይን ጎልቶ የሚታይ ሥራ መሥራታችንን ሳይሆን፤ የማይታይና በጉሽገሻም ውስጥ የሚሠራ ትንሽ ነገርም ቢሆን፤ እግዚአብሔር አድርጎ ያለንን ነገር በመታዘዝ በቅጡ ማድረጋችንን ብቻ ነው የሚመለከተው። እግዚአብሔርን እንደ ሰው ልናሞኘው አንችልም። በግርግር ብዛት ልናስደስተው አንችልም። እንደንሠራው የሰጠን ኃላፊነት “ታንስብኛለች” በማለት ሌላ ያልተጠየቅነውን ትልቅ ሥራ ብንሠራ ከምናስደስተው ይልቅ እናሳዝዝለን።

እግዚአብሔር በሕይወታችን እንድንፈጸመው የሚፈልገው ነገር በሰው ዓይን ሲገመት በጣም ትንሽና ክብር የሌለበት መሰሎ ሊታይ ይችላል። እኛም ለምንሠራው ሰዎች ተደጋጋሚና የሚሰለጡ ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ የቤት እመቤት የአደባባይ ሴት ሳትሆን ልጆቿንና ባህን በሙሉ ኃይል እንድታገለግል ስትመርጥና እግዚአብሔርም በዚያ ኃላፊነት ሥር እንዳደርጋት ስታምን በየቀኑ በቤቷ ውስጥ ያሉትን አድካሚ ሥራዎች በሰው ዓይን ክብር የሚያሰጡ አገልግሎቶችን ለመፈጸም ጎንበስ ቀና ስትል ትውላለች። “ይሄ የምሠራው ሥራ የገረድ ሥራ ነው፤ የሚሰለጡ ነው፤ ክብር የለበትም፤ ከዚህ ይልቅ ግን ወንጌላዊ ሆኜ ጌታን ባገለግለው ጊዜዬን ዋጋ ላለው ነገር እንዳዋልኩት ይሰማኛል” በማለት እግዚአብሔር የሰጣትን ኃላፊነት ብትተው እግዚአብሔርን ታሳዝዋለች እንጂ አታስደስተውም። በቤት ኃላፊነቷ እግዚአብሔር እንዳስቀመጣት ሆና ብታገለግል ግን፤ ሽልማቷ ወንጌላውያን እንዲሆኑ ከጠራቸው ሰዎች ምንም አያንስም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ባስቀመጣት ቦታ ተገኝታለችና ነው። እርሷ እንድታሳድጋቸው በእርሷ ኃላፊነት ሥር የተዋቸው ልጆቿ ምን ይታወቃል አንድ ቀን ታላላቅ ሰባኪያንና ወንጌላውያን እንዲሆኑ ያዘጋጃቸው ይሆናሉ። አደራዋን እረስታ እነዚያ ልጆች እግዚአብሔር እንዲሆኑ የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች ሳይሆኑ ቢቀሩ ተጠያቂነት አለባት።

የቤት እመቤት በቤቷ ውስጥ በተሰጣት ኃላፊነት ሙያ ላይ ሳይሰለጸጉት ወደ ፊት እንድትቀጥል የሚያግዛት በአሁኑ ጊዜ የምትገኘው እግዚአብሔር ባስቀመጣት ሥፍራ ላይ እንደ ሆነና እርሱን መታዘዝ ከሁሉም ነገር የሚበልጥ ከፍተኛ ነገር መሆኑ ስትረዳ ነው። እግዚአብሔር ሕዝቄልን “ሕዝቄል ምን ይመስልሃል ለ430 ቀናት በአደባባይ ሰውነትህ ታሥር የሕዝብ መሳቂያና መቀለጃ ሆነህ ብትተኛ?” በማለት አይደለም ሃሳብ ያቀረበለት። ነገር ግን “ሂድ ለ430 ቀናት በአደባባይ ታሥረህ ተኛ” ነው ያለው። ሕዝቄልም “የለም እኔን ለመሰለ ሰው ይሄ ሥራ ያንሱብኛል፤” በማለት ሳይከራከር እግዚአብሔር የሰጠውን ትዕዛዝ ለመፈጸም “እሺ” ብሎ ታዘዘ። እኛም በተሰማራንበት አገልግሎትም ሆነ ዕለታዊ ተግባር እግዚአብሔር የፈቀደውና የወሰነልን መሆኑን እነረዳ። እግዚአብሔር በዚያ ሥፍራ ላይ እንዳስቀመጠን እያወቅን “ደስታ የለበትም፤ ይቸካል” በማለት ብቻ ካለንበት ሁኔታ ለመሸሽ ብንሞክር ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መውጣታችንን አንርሳ።

የምሥራው ሥራ ሁሉ እግዚአብሔርን ለማስደሰት እንደሆነ እንወቅ

ሐዋርያው ጳውሎስ ግርፋትና በድንጋይ መወገርን፣ እሥራትንና ሌሎች በጎ ያልሆኑ ነገሮች ሁሉ በሕይወቱ ሲደርስበት ታግሶ ማለፍ የቻለበት ዋናው ምክንያት የሚወደውን ጌታ ደስ ለማሰኘት ነበር። “የክርስቶስ ፍቅር ለሥራ ይገፋፋል” (2ኛ ቆሮ. 5፥14) ይላል። ሕዝቄልም ለ430 ቀናት በአደባባይ እንደታሠረ የተኛው በመታዘዙ እግዚአብሔር ደስ እንደሚያሰኘው ስለ አወቀ ነው። እኛም በተሰለፍንበት ዕለታዊ ሥራችን ላይ መንፈሳዊም ሆነ ሥጋዊ በዚያ ሥፍራ እግዚአብሔር እንዳስቀመጠን ካመንን በሰው ዘንድ የምናገኘውን ምስጋናና የውዳሴ ቃላት ሳያታልለን እግዚአብሔር ብቻ ደስ ለማሰኘት በንጹህ ሕሊና እንሥራ። የምንሠራው ሥራ ሁሉ ከጥሩ ልብ የመነጨና ዓላማችን እርሱን ለማስደሰት ብቻ ከሆነ ሥራው ተደጋጋሚና የሚሠለች ሥራ እንኳን ቢሆን ልባችን በጌታ ደስታ የተሞላ ይሆናል።

እግዚአብሔር አንዱን ሰው ለአንድ ለተለየ አገልግሎትና ኃላፊነት ሲጠራው ያን ኃላፊነት ሊፈጸም የሚያስችለውን ኃይል ይሰጠዋል። ደስ ሳይለው እየሰለገቱና እየቸከበት በግድ እንዲሠራው አያደርግም። በሥራችን ላይ ደስታ እንዲይሰማን የምናደርገው እኛው እራሳችን ነን እንጂ እግዚአብሔር አይደለም። እግዚአብሔር በጠራንና በወሰነልን ሥራ ላይ ከተሰማራን ያንንም ሥራ በፍጹም ልባችንና እግዚአብሔርን ለማስደሰት አስበን ከሠራነው፣ ሥራው ምንም ያህል አድካሚና የሚሰለች ቢሆንም፣ ጳውሎስ በእሥር ቤት ተቀምጦ በነበረበት ጊዜ የነበረውን ዓይነት ደስታ ዳንኤል ወደ አንበሶች ጉድጓድ በተጣለበት ጊዜ የነበረውን ዓይነት ሰላም ሕዝቄል ለ430 ቀናት ታሥር በአደባባይ በተኛበት ጊዜ የነበረውን ዓይነት ልዩ ደስታና እርካታ እኛንም ይሞላናል። በየቀኑና በየሰዓቱ እግዚአብሔር በወሰነልን ሥፍራ መገኘታችንን በማመን፣ እርሱን ደስ እንዲለው ሥራችንን በታማኝነትና በቅንነት ከፈጸምን የጌታ ደስታ ከልባችን ሞልቶ ይፈሳል።

.....
በሚቀጥለው ክፍል እንክንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።